

Brusel se jí obává. „Obyčejná italská holka z předměstí.“ Publicista odhalil vše kolem možné příští premiérky Italů

- CZ24 News | 10. srpna 2022

ITÁLIE: Giorgia Meloniová, nová naděje rozvrácené Itálie. Vrací se země ke kořenům, nebo je ve stavu kolektivní sebevraždy? Stojí za pádem vlády Rusko? Tyto otázky si ve svém komentáři klade publicista Josef Brož, který detailněji přibližuje postavu předsedkyně momentálně favorizované opoziční strany v Itálii.

Foto: repro FB, tan

Popisek: **Giorgia Meloniová je italská politička a novinářka, od dubna 2014 předsedkyně strany Bratři Itálie**

Nelze ji přehlédnout. Je to blondýna a mluví jasným hlasem. Jmenuje se Georgia Meloniová. V polovině září může stanout na čele nové italské vlády. „Jsem Giorgia, jsem žena, jsem Italka, jsem křesťanka,“ opakuje při všech možných příležitostech.

Únava z technokracie moci, únava z demokracie

Vypadá to jako konec experimentu. V průměru se vláda Maria Draghiho, tolik vynášená na všech evropských kolbištích, neodchýlila svou životností od vlád předchozích. Rok a půl.

Pravicová koalice, která dnes sdružuje Meloniové Bratry Itálie, Ligu Mattea Salviniho a Berlusconiho Vzhůru Itálie, jsou po sedmnáctiměsíční Draghiho vládě na cestě k vítězství v předčasných parlamentních volbách, vypsaných na 25. září. Jak se to mohlo stát?

Suverenistické a postfašistické Meloniové hnutí Bratři Itálie (FdI) vede podle průzkumu institutu SWG s téměř 24 %. „Vím to a chci vládnout,“ ujišťuje Giorgia Meloniová.

Důvodem, proč se voliči, navzdory vysoké popularitě nikdy nezvoleného premiéra Draghiho, obrátili směrem k Meloniové, se zdá být zřejmý. Únava nad technokracií moci. A únava z demokracie jako

takové.

Meloniová byla totiž jediná, která se nepřipojila k „vládě národní jednoty“ Maria Draghiho, která sdružovala celou politickou šachovnici italského parlamentu, od Ligy až po antisystémové Hnutí 5 hvězd (M5S). Její volba, zdá se v těchto dnech, se jí nakonec velmi vyplatila.

V roce 2018 Bratři Itálie, tehdy malá pravicová koalice, přesvědčila v parlamentních volbách pouze 4 % voličů. Dnes by tytéž volby vyhrála.

Giorgia, obyčejná holka z předměstí, co miluje Mussoliniho

Kdo je vlastně tato blondýna, k níž se nyní Italové obracejí s nadějí? Kam sahají její politické kořeny?

Její strmý nástup je v dějinách italské politiky ukázkovým. Nabízí pohled na faktory, jež stály za všemi sociálními politickými krizemi země. Itálie, zakládající člen budoucího evropského sjednocení, s sebou totiž zároveň nese i dědictví a tradici fašismu.

V patnácti letech byla Giorgia přívrženec mládežnické organizace Italského sociálního hnutí (MSI, založená v roce 1946 bývalými hodnostáři Mussoliniho režimu), členkou rady provincie Řím v pouhých 21 letech, zástupkyní ve 29 letech. Nástup Silvia Berlusconiho, který jako první prosazoval teorii politiky jako byznysu, jí otevřel dveře do těch nejvyšších pater. Berlusconiho ministryní mládeže se stala v pouhých 31 letech.

Tato bojovná politička a vystudovaná novinářka se nyní ve svých 45 letech může stát první ženou, která by se chopila kormidla v premiérském paláci Chigi.

Její politický nástup a orientace vyvolává pravidelně otázky nad povahou italské demokracie. Někteří tento typ obdivují, když mluví o „politické laboratoři Evropy“, jiní používají termín „italská kolektivní sebevražda“.

Odkazy na Benitta Mussoliniho jsou v jejích vystoupeních časté. Upozorňuje zvláště na první fázi jeho nástupu, nezátíženého rasovými zákony. Pro Meloniovou je „Mussolini komplexní postava“.

Meloniová chtěla obnovit 4. listopad (výročí příměří z roku 1918) jako státní svátek: Den, který byl v jejích očích „více sjednocující“ než 25. duben, datum osvobození od nacistické okupace.

V evropských volbách v roce 2019 si vybrala Caia Giulia Cesare Mussoliniho, duceho pravnuka, aby zastupoval její stranu na jihu Itálie

„Jsem žena, jsem matka, jsem Italka, jsem křesťanka. To mi nevezmete. Budeme bránit Boha, vlast a rodinu před islamizací, rozhodněte se!“ zahájila svůj projev v roce 2019 na náměstí San Giovanni v Římě.

Obrana tradiční rodiny, odpor vůči právu na potrat, odmítání homosexuálních sňatků i adopce mezi lidmi stejného pohlaví jsou podle ní pouze společenským „rozmarem“. Na prvním místě pro ni stojí národní preference, boj proti „islamizaci“, větší tvrdost ve vztahu k neřízené imigraci...

Její program se v mnoha ohledech podobá programu Ligy Mattea Salviniho, a dalších radikálně pravicových stran v Evropě. Zatímco Salvini podstoupil křest ohněm vstupem do technokratické vlády, Meloniová trvala na svém.

Ale i ona některé své postoje obrousila, podobně jako ve Francii Marine Le Penová „Tento národ zoufale potřebuje získat zpět své svědomí, svou hrdost a svobodu,“ napsala na twitteru. Už je to

dávno, co nevolá po vystoupení z Evropské unie (EU) a společné měny eura jako v minulosti, ale hájí zejména suverenitu evropských zemí v hospodářské, bezpečnostní a migrační oblasti, ale také její konfederativní vizi.

Proces dediabolizace její strany se zdá být úspěšný. Věří jí největší počet Italů.

V knize, která vyšla v roce 2021 pod názvem „Io sono Giorgia. Le mie radici, le mie idee“ („Jsem Giorgia. Moje kořeny, moje nápady“), vypráví o svém otci, účetním sardinského původu, o své sicilské matce, o jejich rozvodu, o dětství v chudé římské čtvrti Garbatella, o své čtyřleté dceři...

Bestseller, kterého se prodalo více než 160 000 výtisků, byl skvělým marketingovým tahem, jak učinit z ženy radikální pravice prostě obyčejnou italskou holku z předměstí.

Jde jen o styl? A co když Putin není daleko...

Styl je důležitý. Italský magazín *L'Espresso* ji v červnu popsal jako „kinegenickou verzi Madonny, vlasy sčesané dozadu a XXL náušnice“. Je to nové?

„Novinka oproti infantilizujícímu machismu Berlusconiho (bunga-bunga omáčka) nebo stylu adolescenta Salviniho“, v tomto případě rozhodně ano.

Důležitý je ale i kontext. Itálie jako třetí ekonomika Evropské unie (EU) je hned po Španělsku nejvíce zadlužená a EU také do ní nacistala nejvíce peněz. Jistě, Itálie není Řecko, jak říkají finančníci, protože Itálie nemůže padnout, ale...

Giorgia Meloniová je blízká maďarskému premiéru Viktoru Orbánovi, jenž zaujímá vůči režimu Vladimira Putina velmi pragmaticky postoj, mnohdy v rozporu s většinovým postojem v EU. Na rozdíl od Orbána ale obhajuje Meloniová rozhodnutí Draghiho vlády dodávat zbraně Ukrajině a vystupuje rovněž jako zastánce NATO.

Ale její současní spojenci, Salvini a Berlusconi, vyhlášený Putinův přítel, jsou otevřeně proti posílání zbraní. Poslední zprávy, s nimiž přišel levicový deník *La Stampa*, dovozuje, že za pádem jsou přímé vazby Salviniho na ruskou ambasádu v Římě. Ten se těmito úvahám vysmál a označil je za fake news.

Bude ale Itálie za Meloniové, když bude ohrožena recesí a nedostatkem energie, v mnohém závislá právě na ruském plynu, následovat Draghiho atlantickou linii, nebo nasadí maďarský styl?

Evropa stojí uprostřed léta nemá, v očekávání věcí příštích, které mohou změnit mapu Evropy více, než si zatím je schopna sama představit.

Zdroj: Parlamentní listy